

Arrest

**nr. 44 228 van 28 mei 2010
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 11 maart 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 februari 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 april 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 mei 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat H. VAN NIJVERSEEL verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 16 maart 2009 en heeft zich op 17 maart 2009 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 13 mei 2009 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 25 september 2009 en 4 november 2009.

1.3. Op 12 februari 2010 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 16 februari 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Irakese nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Sheikhan. U bent van Koerdische origine en moslim. In Irak verdiende u geld door het opwekken van stroom met behulp van een generator, waarop ook uw telefoonnummer stond vermeld. Op een dag in januari 2009 werd u opgebeld door een zekere B. (...). U hoorde aan haar accent dat ze Yezidi is. Ze legde uit dat ze uw nummer op de generator had zien staan en dat ze verliefd was op u. U legde haar uit dat het onmogelijk zou zijn om een relatie te beginnen, gezien jullie verschillende (religieuze) afkomst. B. (...) drong echter aan en uiteindelijk hebben jullie elkaar een paar keer ontmoet. Ze bleek in Mosul te wonen maar regelmatig naar Sheikhan te komen, op bezoek bij haar oom M. (...) die in dezelfde wijk als u woont. Op 27 februari 2009 belde ze u op. Ze nodigde u uit om haar te bezoeken in het huis van haar oom. Op B. (...)s nicht D. (...) na was er op dat moment niemand thuis. U vond het niet veilig, maar omdat zij aandrang bent u toch naar het huis van haar oom gegaan. U ontmoette er D. (...), maar zij liet jullie alleen. B. (...) begon u te zoenen. U probeerde zich te verzetten, maar gaf uiteindelijk toe. Uiteindelijk hadden jullie seksuele betrekkingen en heeft u haar ontmoet. Plots besefte u wat u gedaan had. U vroeg B. (...) samen met u te vluchten, maar ze weigerde. Ze wilde niet met u meegaan uit vrees voor haar familie. U keerde terug naar huis. Uit vrees dat de familie van B. (...) wraak zou nemen, vluchtte u naar uw oom, die in een andere stad woonde. Vandaar reisde u naar België. Op 16 maart 2008 bent u in België aangekomen. De volgende dag heeft u een asielaanvraag ingediend.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u een identiteitsbewijs en een nationaliteitsbewijs voor, alsook enkele foto's, bonnetjes waarmee u facturen opmaakte tijdens uw werk in Sheikhan, een aanhoudingsbevel en de enveloppe waarin u deze documenten werden opgestuurd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of inzake het voorkomen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in uw hoofd zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst ondermijnen vage verklaringen de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag. U stelde problemen te vrezen met de familie van B. (...), omwille van uw (seksuele) relatie met dit meisje. U legde evenwel zeer summiere verklaringen af over B. (...) en haar familie. Dergelijke vage verklaringen laten toe te twijfelen aan de oprechtheid van uw asielaanvraag. Zo stelde u dat uw geliefde in Mosul-stad woonde. U preciseerde dat ze in de buurt van de Shimal-garage woonde, maar had er geen idee van hoe deze wijk noemde of waar ze precies woonde, noch wist u in welk district ze juist woonachtig was. U bleek evenmin in staat een ander referentiepunt te geven met betrekking tot haar woonplaats (CGVS 1, p. 5). U wist dat ze school liep, maar had er geen idee van naar welke school ze dan wel ging en gevraagd naar haar dagdagelijkse activiteiten zegde u dit eigenlijk niet te weten (CGVS 1, p. 6). U wist al evenmin tot welke stam en tot welke kaste binnen de Yezidi zij en haar familie behoren (CGVS 1, p. 8). Dit alles is hoogst merkwaardig. Verder kende u wel de naam van de vader van B. (...), maar had u er geen enkel idee van welk beroep hij uitoefende (CGVS, 1 p. 13).

Ook wat betreft haar ruimere familie, dewelke u zegt te vrezen, reikt uw kennis niet ver. Zo stelt u dat ze allemaal in Sheikhan wonen, maar ze niet verder te kennen (CGVS 1, p. 13). U wist al evenmin welk beroep M. (...), de oom bij wie ze in Sheikhan bleef, uitoefende. U stelde initieel dit niet te weten, waarna u toevoegde te denken dat hij voedsel of meel verkocht (CGVS 1, p. 8). Er zou toch kunnen verwacht worden dat u meer informatie kan geven over de oom waarbij B. (...) verbleef tijdens haar bezoeken aan Sheikhan en die deel uitmaakt van de familie wiens wraak u vreest.

In alle redelijkheid kan worden verwacht dat u een gedegen uitleg kan geven over de familie met wie u problemen vreest. U bleek hiertoe in het geheel niet in staat, waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ernstig in het gedrang komt. Het is overigens zeer bedenkelijk dat u in het geheel niet weet wat er met B. (...) is gebeurd (CGVS 1, p. 8). Indien u werkelijk met deze problematiek geconfronteerd bent geweest, kan verwacht worden dat u zich enigszins zou geïnformeerd hebben over het lot van uw geliefde.

Daarenboven zetten andere vage verklaringen de geloofwaardigheid van uw verklaringen op een helling. Zo dient te worden opgemerkt dat u geen uitleg kon geven over de klacht die tegen u zou zijn ingediend. Op diverse vragen hierover stelde u telkens enkel te weten dat een klacht werd ingediend en dat u hierover geen verdere informatie kan geven (CGVS 1, p. 12 en 13). Over het arrestatiebevel dat u voorlegde, kon u bovendien geen uitleg geven: u wist enkel dat deze in Mosul werd opgesteld maar voor de rest weet u hierover niets te zeggen (CGVS 1, p. 12). Redelijkerwijs kan worden verwacht dat u toch enige uitleg kan geven bij de klacht waarvan u een document voorlegt. Het feit dat u hiertoe geenszins in staat bent, roept verdere vraagtekens op bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Om enige bewijskracht te hebben, dienen de door u voorgelegde documenten te worden ondersteund door consistente en geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu echter niet het geval is.

In het licht van voorgaande vaststellingen kan geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas.

Daarenboven dient te worden opgemerkt dat er elementen zijn die doen twijfelen aan uw afkomst uit Sheikhan.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u ter ondersteuning van uw identiteit en afkomst een identiteitskaart en nationaliteitsbewijs voorlegde. Deze documenten werden ter authenticatie voorgelegd aan de Federale Politie, die vaststelde dat het om een volledige vervalsing gaat. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, bevindt zich in het administratieve dossier. Door het neerleggen van valse identiteitsdocumenten rijst het vermoeden dat u de Belgische autoriteiten doelbewust tracht te misleiden.

Verder blijkt u enkele algemene toelichtingen te kunnen geven over Sheikhan en de regio rond Sheikhan, maar blijkt uw kennis over deze stad en regio uiterst fragmentair (zie ook informatie in het administratief dossier). Zo noemde u enkele mensen met overheidsfuncties in Sheikhan bij naam en preciseerde u dat D. (...) K. (...) de gouverneur van de provincie Ninevah is. U had er evenwel geen idee van hoe lang hij deze functie heeft uitgeoefend en kon, afgezien van zijn naam, geen enkele toelichting geven over deze persoon (CGVS 2, p. 3). Dat u zich moet beperken tot het opsommen van een naam, zonder enige context of verduidelijking te kunnen geven, is opmerkelijk. U kende vervolgens geen enkele andere Arabier die een belangrijke rol speelt in uw provincie, hetgeen mag verbazen. U sprak enkel over T. (...) B. (...), de vertegenwoordiger van de Yezidi en noemde vervolgens K. (...), over wie u aanvankelijk stelde dat hij ook Yezidisch is om vervolgens deze verklaringen aan te passen door te stellen dat hij toch geen Yezidi is. Voorts legde u enkel uit dat hij populair is omdat hij zijn dorpsgenoten helpt, wat een uiterst summier antwoord is (CGVS 2, p. 3). Het is opmerkelijk dat u zo weinig informatie kan verschaffen als u wordt gevraagd naar meer uitleg omtrent invloedrijke personen in uw regio, ook al zijn deze van Arabische origine. In alle redelijkheid kan worden verwacht dat u toch meer toelichting zou kunnen geven over dergelijke personen, aangezien zij nog steeds veel invloed uitoefenen in uw regio.

Toen u vervolgens werd gevraagd toelichting te geven over de verkiezingen, bevestigde u dat Massoud Barzani werd verkozen, maar op de vraag naar meer details hierover herhaalde u enkel dat Massoud Barzani altijd heeft gewonnen, zonder verdere toelichting te geven over de verkiezingen. Het is overigens zeer opmerkelijk dat u naar de verkiezing van Massoud Barzani verwees, aangezien deze politicus nota bene in de Koerdisch Autonome Regio als president werd verkozen en níet in de regio waarin u zegt te hebben gewoond. U stelde verder niet te weten wie er in de provincie-, districts- of gemeenteraad zetelde (CGVS 2, p. 5). In alle redelijkheid kan evenwel worden verwacht dat u toch meer toelichting kan geven over de verkiezingen (voor diverse raden) die na de val van het regime van Saddam werden gehouden. Temeer de parlaments- en provincieverkiezingen die in 2005 werden gehouden de eerste dergelijke verkiezingen zijn die sinds lange tijd in Irak plaatsvonden. In alle redelijkheid kan van iemand die in Sheikhan is geboren en daar heeft verbleven tot aan zijn vlucht uit Irak een gedegen kennis worden verwacht over prominente personen die een belangrijke rol spelen in het politieke landschap. U blijkt hiertoe niet in staat.

Daarnaast kon u zich geen enkele prominente Baathist uit uw regio herinneren. U sprak wel over R. (...) en S. (...), die actief zouden zijn geweest voor deze partij, maar afgezien van hen kon u niemand bij naam noemen en over deze twee personen kon u bovendien geen verdere uitleg geven (CGVS 2, p. 3). Zeer opmerkelijk is verder dat u geen enkele uitleg kan geven over de Arabiseringspolitiek onder Saddam, noch over de repressie tegenover de Koerdische bevolking (CGVS 2, p. 4). Van iemand die steeds in deze regio heeft gewoond, kan nochtans verwacht worden dat hij hierover spontaan kan vertellen, al was het maar via de verhalen van familieleden of dorpsbewoners. Vervolgens sprak u over de inlichtingendiensten onder het regime van Saddam Hussein, en zegde u dat één van deze diensten een geheime dienst was, maar gevraagd naar meer uitleg hieromtrent bleef u enige verdere verduidelijking schuldig (CGVS 1, p. 9 en CGVS 2, p. 7). In alle redelijkheid kan worden verwacht dat u toch meer uitleg kan geven over het regime dat gedurende vele jaren aan de macht was in Irak en het dagelijkse leven stuurde en controleerde. Dit temeer aangezien u toch negentien à twintig jaar was toen dit regime viel.

U bleek voorts enige uitleg te kunnen geven over de spanningen tussen de Yezidi en de Koerden en de aanval op het Yezidisch centrum in Sheikhan en u bevestigde dat er verzoeningspogingen werden genomen. U bleek echter geen enkele uitleg te kunnen geven over deze verzoeningspogingen (CGVS 2, p. 4). Hetzelfde geldt voor aanslagen die zich in uw regio hebben voorgedaan. (CGVS 2, p. 8 en 9). U noemde een paar incidenten en gevraagd naar doelgerichte aanslagen op persoonlijkheden noemde u H. (...), een christen die recentelijk werd vermoord. U kon evenwel geen enkele andere persoonlijkheid noemen die bij de recente golf van geweld om het leven kwam (CGVS 2, p. 10).

Bijkomend sprak u over een Koerdische TV-zender, VIN-TV, maar bleek u niet te weten of deze zender al dan niet vanuit Irak uitzond. Gevraagd naar Irakese zenders sprak u vervolgens over Iraqi-TV en een zender "Neinewah", maar toen u werd gevraagd naar programma's op deze zender bleef uw antwoord beperkt tot "dingen, een beetje vanalles" (CGVS 2, p. 8), wat opnieuw bijzonder vaag is. Ook hier kan verwacht worden dat u, indien u werkelijk in Ninevah zou hebben gewoond, omstandiger zou kunnen antwoorden.

Daarnaast kon u enige geografische toelichting geven, maar ook deze toelichting blijkt uiterst oppervlakkig. Zo kan u diverse dorpen noemen in de buurt van Sheikhan en tussen Sheikhan en Mosul, maar bleek u er geen idee van te hebben of de door u gebruikte namen de Arabisch dan wel Koerdische namen zijn (CGVS 2, p. 7). Dit doet ernstig vermoeden dat het hier om ingestudeerde kennis gaat. In dit kader is het bedenkelijk dat u wist dat Sheikhan ook Ein Sifne wordt genoemd, maar dat u er geen idee van had dat dit de Arabische benaming van deze stad is. U wist zelfs niet waarom Sheikhan twee namen zou hebben (CGVS 1, p. 3). In alle redelijkheid en rekening houdend met de gevoeligheden van deze kwesties in deze regio, kan toch worden verwacht dat iemand die tot aan zijn vertrek in Sheikhan heeft gewoond weet of de dorpen naar waar hij/zij refereert Arabische of Koerdische namen zijn. Het is eveneens bevreemdend dat u Sheikhan ten oosten van Mosul situeert (CGVS 2, p. 6) en dat, toen u werd gevraagd om de Koerdische provincies Erbil en Dahuk, die nochtans dicht bij Sheikhan liggen dan de stad Mosul, te situeren, u dit in het geheel niet bleek te kunnen (CGVS 2, p. 5). Verder zou uw oom in Domis hebben gewoond. Hoewel u aanvankelijk niet goed wist in welke provincie Domis ligt, stelde u uiteindelijk dat dit in de provincie Mosul ligt, maar blijkt u deze plaats in het geheel niet te kunnen situeren (CGVS 2, p. 2 en 9) Het is eveneens opmerkelijk dat u niet blijkt te weten welke verschillende provincies rond de provincie Mosul liggen (CGVS 2, p. 10) en dat u zich slechts de naam van uw eigen provincie herinnert nadat u de naam Nineveh voorgeschoteld krijgt (CGVS1, p.11). Uit voorgaande blijkt dat u uiterst oppervlakkige verklaringen aflegde over uw beweerde regio van herkomst en dat valse documenten voorlegde. Dergelijke vaststellingen doen twijfelen aan uw afkomst uit Sheikhan in de provincie Mosul. Bijgevolg kan u de status van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

In het algemeen dient te worden opgemerkt dat uw gebrek aan formele scholing geen afdoende verschoningsgrond is voor vastgestelde hiaten. De foto's , bonnetjes waarmee u facturen opmaakte zou hebben opgemaakt voor uw werk in Sheikhan, een aanhoudingsbevel en de enveloppe waarin u deze documenten werden opgestuurd (met een afzendadres in Erbil), vermogen niet voorgaande vaststellingen te wijzigen. Om enige bewijskracht te hebben, dienen de door u voorgelegde documenten te worden ondersteund door consistente en geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu echter niet het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het zorgvuldigheidsbeginsel en redelijkheidsbeginsel, en de materiële motiveringsplicht, voert verzoeker aan zich niet te kunnen verzoenen met de motivering van de bestreden beslissing omdat de Commissaris-generaal op grond van de feitelijke gegevens onredelijk tot zijn besluit is gekomen. Verzoeker stelt dat, volgens de eigen informatie van de Commissaris-generaal, documenten zoals een identiteitskaart en/of een nationaliteitsbewijs eenvoudig te verkrijgen zijn in Irak en het vaak over illegale documenten gaat, ook al heb je de officiële weg gevolgd, waardoor het dan ook goed mogelijk is dat hij op legale manier aan deze valse papieren kwam zodat hij niet noodzakelijk de Belgische autoriteiten wilde misleiden omtrent zijn identiteit en afkomst.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet, stelt verzoeker dat de bestreden beslissing niet wettig genomen is en bijgevolg dient vernietigd te worden omdat nergens uit de bestreden beslissing blijkt dat de adjunct-commissaris deze beslissing genomen heeft omdat de Commissaris-generaal zou verhinderd zijn, de bestreden beslissing noch ondertekend werd "voor" de Commissaris-generaal, noch verwijst naar de bepaling die de afwezigheid of verhindering van de Commissaris-generaal regelt, en dat de beslissing werd afgestempeld door Eva Vissers, adjunct-commissaris, voorzien van een teken dat zelfs niet de mogelijkheid verschaft om na te gaan dat dit de handtekening zou moeten zijn van de adjunct-commissaris.

2.3. Waar verzoeker aanvoert dat de bestreden beslissing niet wettig genomen is en bijgevolg dient vernietigd te worden omdat nergens uit de bestreden beslissing blijkt dat de adjunct-commissaris deze beslissing genomen heeft omdat de Commissaris-generaal zou verhinderd zijn, wijst de Raad erop dat artikel 23 van de "Wet houdende diverse bepalingen" van 30 december 2009, in het Staatsblad gepubliceerd op 31 december 2009, het volgende bepaalt:

"Art. 23. Artikel 57/9, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij de wet van 14 juli 1987 en gewijzigd bij de wet van 15 september 2006, wordt vervangen als volgt: « Voor de bevoegdheden omschreven in artikel 57/6, 1° tot 7°, wordt de beslissing genomen door de Commissaris-generaal of bij delegatie door zijn adjuncten en dit onder gezag en leiding van de Commissaris-generaal. In dat geval ondertekenen de adjuncten met de formule « Bij delegatie »."

De bestreden beslissing werd conform het nieuwe artikel 57/9, eerste lid van de Vreemdelingenwet bij delegatie door adjunct-commissaris Eva VISSERS genomen en ondertekend, zoals blijkt uit een eenvoudige lezing. Wat de handtekening betreft, namelijk een teken die niet de mogelijkheid zou verschaffen om na te gaan of dit de handtekening zou moeten zijn van de adjunct-commissaris, wijst de Raad erop dat onder de handtekening de naam en de functie wordt vermeld van de persoon die de bestreden beslissing heeft genomen zodat, in casu, vaststaat dat de bestreden beslissing werd genomen door een daartoe bevoegd persoon, namelijk de adjunct-commissaris Eva Vissers.

2.4. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker voorhoudt, beschikt de Raad inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

Voorts wijst de Raad erop dat hij de bevoegdheid heeft de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. De Raad wijst er nog op dat hij niet de bevoegdheid heeft om de bestreden beslissing *"alsook de eventuele uitvoeringsbesluiten die hiervan het gevolg kunnen zijn"* (sic!) te schorsen.

2.5. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat (i) hij zeer summiere verklaringen aflegde over B. en haar familie, (ii) het zeer bedenkelijk is dat hij in het geheel niet weet wat er met B. gebeurd is ofschoon verwacht kan worden dat hij zich enigszins zou geïnformeerd hebben over het lot van zijn geliefde, (iii) hij geen uitleg kon geven over de klacht die tegen hem zou zijn ingediend, noch over het arrestatiebevel dat hij voorlegde, (iv) de door hem neergelegde identiteitskaart en nationaliteitsbewijs na onderzoek door de Federale Politie vervalsingen blijken te zijn, (v) zijn kennis over de stad Sheikhan en de regio uiterst fragmentair is, alsook zijn kennis omtrent de verkiezingen, de Baathpartij, de spanningen tussen de Yezidi en de Koerden, Koerdische TV-zenders, en de geografie van zijn streek, zeer beperkt is waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde afkomst uit Sheikhan, Mosul, en (vi) de door hem voorgelegde documenten, met name foto's, bonnetjes voor facturen, een aanhoudingsbevel, en de enveloppe waarmee deze documenten werden verstuurd, bovenstaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Uit de bewoordingen van de bestreden beslissing blijkt dat de adjunct-commissaris in het eerste deel van de beslissing op uitgebreide wijze de verklaringen van verzoeker uiteenzet. Vervolgens worden de bevindingen weergegeven van het onderzoek van deze verklaringen. De adjunct-commissaris concludeert ten slotte aan de hand van deze vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor

subsidiare bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing is derhalve genomen in overeenstemming met de wetbepalingen betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandeling, aangezien zij de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen. Uit het verzoekschrift blijkt overigens dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing wel degelijk kent. Hierdoor is het doel van de uitdrukkelijke motivering in casu bereikt.

2.6. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de kandidaat-vluchteling zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook de asielzoeker aantonen dat zijn asielaanvraag gerechtvaardigd is. In de mate van het mogelijke moeten stavingstukken worden aangebracht. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.7. De Raad stelt vast dat verzoeker ter staving van zijn identiteit en nationaliteit een 'originele' identiteitskaart en een 'origineel' nationaliteitsbewijs voorlegde, doch dat deze na verificatie door de Federale Politie volledige vervalsingen bleken te betreffen. Met betrekking tot het nationaliteitsbewijs leest de Raad: *"Het document stemt niet overeen met onze persoonlijke documentatie. Bij controle stellen wij vast dat het hier om een totale namaking door middel van ink-jet printer gaat. Het nummer is niet in boekdruk weergegeven en in het wapen ontbreekt elke vorm van detail."* en omtrent de identiteitskaart: *"Het document stemt niet overeen met onze persoonlijke documentatie. Bij controle stellen wij vast dat het hier om een totale namaking door middel kleurenlaserprint gaat. In het wapen ontbreekt elke vorm van detail en het nummer werd niet in boekdruk aangebracht. De UV-beveiliging ontbreekt."* (administratief dossier, stuk 18). Verzoeker beperkt zich tot de blote bewering dat het goed mogelijk is dat hij op legale manier aan deze valse papieren kwam aangezien volgens de eigen informatie van het Commissariaat-generaal documenten zoals identiteitskaarten en/of nationaliteitsbewijzen eenvoudig te verkrijgen zijn in Irak en het vaak over illegale documenten gaat ook al heb je de officiële weg gevolgd, doch hiermee worden de vaststellingen van de Federale Politie niet weerlegd.

Dit klemt des te meer nu verzoeker ook middels zijn antwoorden op kennisvragen over zijn land en streek, zijn afkomst niet aannemelijk maakt.

In casu stelt de Raad vast dat verzoeker op tal van kennisvragen omtrent zijn voorgehouden regio van afkomst Sheikhan, Mosul, niet kon antwoorden, zoals uitgebreid toegelicht in de bestreden beslissing, waardoor er geen geloof aan zijn beweerde afkomst kan worden gehecht. Verzoeker onderneemt geen enkele poging om de motieven van de bestreden beslissing hieromtrent te weerleggen en beperkt zich tot de gratuite bewering dat de *"beslissing t.a.v. verzoeker de materiële motiveringsplicht flagrant schendt aangezien het CGVS op grond van de feitelijke gegevens onredelijke tot haar besluit is gekomen"*. De motieven van de bestreden beslissing worden derhalve als onbetwist en vaststaand beschouwd. De Raad stelt ook vast dat verzoeker de overige motieven omtrent de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, en in het bijzonder omtrent zijn liefdesrelatie met B., niet weerlegt in zijn verzoekschrift zodat ook deze motieven gehandhaafd blijven en worden beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

2.9. Gelet op het feit dat verzoeker niet aannemelijk gemaakt heeft afkomstig te zijn uit Sheikhan, Irak, kan hem de subsidiare bescherming op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend. Immers, opdat de subsidiare beschermingsstatus kan worden toegekend overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, is in essentie vereist dat verzoekers afkomst vaststaat, wat in casu niet het geval is. Er worden geen andere elementen aangehaald waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.10. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat verzoeker zich ook hier beperkt tot het verzoek *"het dossier terug te sturen naar het CGVS voor een eerlijke behandeling"* zonder dat ook maar op enige wijze wordt toegelicht op welke wijze verzoeker geen eerlijke behandeling zou hebben gehad. Uit het administratief dossier blijkt immers dat verzoeker

op het Commissariaat-generaal tweemaal uitvoerig werd gehoord en de Raad stelt vast dat de Commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.11. De bestreden beslissing wordt gedragen door afdoende en pertinente motieven die steun vinden in het administratief dossier. Verzoeker weerlegt de door de Commissaris-generaal weerhouden motieven niet en hij voert geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch toont hij aan dat hij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend en tien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS